

יומא נ

ריש לקיש ורבי יצחק	רבי חנינא ורבי אמי	
פסר ואפילו בדמו של פר	פסר ולא בדמו של פר	קושי על ר' אמי
	והו'יא את כ"פ הפסר! (נקרא פר אפילו לאחר שחיתו)	תירוץ
	שיוציא את כולו	קושי על ר' אמי
	ואת פר החטאת ואת שציר החטאת!	תירוץ - אמר רב פפא: בעור ובשר ופרש - דכולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - בדם
מר סבר: דם איקרי פר	מר סבר: דם לא איקרי פר	חיזוק לשיטת ריש לקיש ור' יצחק
אמר רב אשי: מסתברא כמאן דאמר דם איקרי פר, דכתיב מזאת יבא אהרן כ"פ הקדש פסר בן בקר אטו בקרניה מעייל ליה? אלא, בדמו, וקרי ליה פר.		תגובה לדברי ר' חנינא ור' אמי לחיזוק לשיטה האחרת
	במה הוכשר אהרן לבא אל הקדש - פסר בן בקר לחטאת.	

קושי על שיטת ריש לקיש ור' יצחק: ותיפוק ליה דחטאת שמתו בעליה היא, וחטאת שמתו בעליה למיתה אזלא!

תירוץ: אמר ליה רבין בר רב אדא לרבא, אמרי תלמידך, אמר רב עמרם: חטאת צבור היא, ולא למיתה אזלא.

חיזוק: דתנן אמר לו רבי מאיר: והלא פר יום הכפורים, וחביתי כהן גדול, ופסח, דקרנן יחיד הוא, ודוחה את השבת ואת הטומאה! לאו מכלל דאיכא למאן דאמר דצבור?

דחיות החיזוק על ידי רבא: ולטעמך דקתני, אמר לו רבי יעקב: והלא פר העלם דבר של צבור, ושעירי עבודה זרה, וחגיגה, דקרנן צבור, ואין דוחין לא את השבת ולא את הטומאה, מכלל דאיכא למאן דאמר דיחיד?

הסבר אחר למשנה: אלא, לתנא קמא קא מהדר ליה. דשמעיה דקאמר: קרבן צבור דוחה את השבת ואת הטומאה, וקרנן יחיד אינו דוחה לא את השבת ולא את הטומאה.

- אמר לו רבי מאיר: קרבן יחיד כללא הוא? והלא פר יום הכפורים וחביתי כהן גדול ופסח, דקרנן יחיד הוא, ודוחין את השבת ואת הטומאה.
 - ואמר לו רבי יעקב: קרבן צבור כללא הוא? והלא פר העלם דבר של צבור, ושעירי עבודה זרה, וחגיגה, דקרנן צבור הוא ואין דוחין לא את השבת ולא את הטומאה!
- אלא נקוט האי כללא בידך: כל שזמנו קבוע - דוחה את השבת ואת הטומאה אפילו ביחיד, וכל שאין זמנו קבוע - אינו דוחה לא את השבת ולא את הטומאה ואפילו בצבור.

ר' יעקב	ר' מאיר	תנא קמא	
קושי - פר העלם דבר וכו' הם קרבנות יחיד ששלא דוחים שבת וטומאה	קושי - פר יום הכיפורים וכו' הם קרבנות יחיד ולא דוחים שבת וטומאה	כל קרבן ציבור דוחה שבת וטומאה	
	תנא קמא חולק וסובר שפר יוה"כ קרבן ציבור		הוא אמינא של הגמרא - חיזוק לרב עמרם קושי
אם כן, גם מר' יעקב אפשר להבין שיש מי שסובר פר העלם דבר של ציבור קרבן יחיד!			
הכלל של תנא קמא לגבי קרבן ציבור לא נכון	הכלל של תנא קמא לגבי קרבן יחיד לא נכון		תירוץ

רבא	רב עמרם	פר יום הכיפורים
חטאת יחיד	חטאת ציבור	

קושי על רבא: איתיביה אביי: **פר ושעיר של יום הכפורים שאבדו והפריש אחרים תחתיהן - כולם ימותו, וכן שעירי עבודה זרה שאבדו והפריש אחרים תחתיהן כולם ימותו.** דברי רבי יהודה. רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים: ירעו עד שיסתאבו, וימכרו, ויפלו דמיהן לנדבה, שאין חטאת צבור מתה.

תירוץ: אמר ליה: מאי פר - פר העלם דבר של צבור.

קושי על התירוץ: והא של יום הכפורים קתני!

תירוץ: כי קתני - אדשעיר.

קושי: והתניא: **פר של יום הכפורים, ושעיר של יום הכפורים שאבדו, והפריש אחרים תחתיהן - כולם ימותו, דברי רבי יהודה.** רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים: ירעו עד שיסתאבו, וימכרו, ויפלו דמיהן לנדבה, שאין חטאת צבור מתה!

תירוץ: לא תימא: שאין חטאת צבור מתה, אלא אימא: שאין חטאת השותפין מתה.

שאלה: ומאי נפקא מינה?

תשובה: דלא מייתו כהנים פר בהוראה.

עוד קושי על רבא: תא שמע, דבעי רבי אלעזר לדברי האומר: פר יום הכפורים קרבן יחיד, עושה תמורה או אינו עושה תמורה? לאו מכלל דאיכא למאן דאמר דצבור? **תירוץ**: לא, מכלל דאיכא למאן דאמר דשותפין.

גופא, בעי רבי אלעזר: לדברי האומר פר יום הכפורים קרבן יחיד, עושה תמורה או אינו עושה תמורה? **הבנת השאלה**: מאי קא מיבעיא ליה?

- אי בתר מקדיש אזלינן אי בתר מתכפר אזלינן, פשיטא דבתר מתכפר אזלינן! דאמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן:
 - המקדיש מוסיף חומש,
 - והמתכפר עושה בה תמורה,
 - והתורם משלו על של חבירו טובת הנאה שלו!
- לעולם פשיטא ליה דבתר מתכפר אזלינן, והכי קא מיבעיא ליה: אחיו הכהנים בקביעותא מתכפרי, או דילמא בקופיאי מתכפרי?
תשובה: תא שמע:

חומר בזבח מבתמורה	חומר בתמורה מבזבח
שהזבח נוהג ביחיד ככצבור	אינה נוהגת בצבור
ודוחה את השבת, ואת הטומאה	אינה דוחה שבת וטומאה
ועושה תמורה	אינה עושה תמורה
הקדיש בעל מום, רק קדושת דמים ויוצאה לחולין	חלה על בעל מום קבוע ואינה יוצאה לחולין ליגזו וליעבד

האי זבח היכי דמי?

- אילימא דיחיד - מי דחי שבת וטומאה?
 - אלא דצבור - מי עושה תמורה?
 - אלא לאו - דפר, ודוחה את השבת ואת הטומאה - דקביע ליה זמן, ועושה תמורה - דקרבן יחיד הוא.
- דחיית התשובה**: אמר רב ששת: לא, באילו של אהרן.
- חיזוק לתשובה**: הכי נמי מסתברא, דאי סלקא דעתך דפרו; תמורה דפר, שבת וטומאה הוא דלא דחיא, הא בחול מקריב קרבה? הא תמורת חטאת היא, ותמורת חטאת למיתה אזלא!
- דחיית החיזוק**: לא, לעולם פרו. ומאי תמורה - שם תמורה.
- קושי**: אי הכי, זבח נמי - שם זבח.
- תירוץ**: שם זבח לא קתני. ממאי? מדקתני חומר בתמורה, שהתמורה חלה על בעל מום קבוע, ואינה יוצאה לחולין ליגזו וליעבד. ואי סלקא דעתך מאי זבח - שם זבח, והא איכא בכור ומעשר דחלין על בעל מום קבוע

